

TOPONIMIA VĂILOR BISTRA ȘI SEBEȘ.

GLOSAR (IV)

de

Diana BOC-SÎNMĂRGHIȚAN

Lucrarea de față reprezintă un capitol dintr-o lucrare mai amplă privind *Toponimia văilor Bistra și Sebeș*. Primele trei părți (respectiv literele A-F; G-M; N-P) au fost publicate în numerele anterioare ale revistei (AUT, XLV, 2007, p. 15-72; AUT, XLVI, 2008, p. 59-116; AUT, XLVII, 2009, p. 39-72).

Materialul toponimic a fost cules prin anchete la fața locului, apelându-se în egală măsură și la lucrările de toponimie (dicționare, monografii, articole, studii), la culegeri de documente, la lucrări istorice și memorialistice, ghiduri, planuri etc. Localitățile ale căror nume topice au făcut obiectul nostru de studiu sunt așezate de-a lungul văilor Bistra (localitățile: Băuțar, Bucova, Cireșa, Ciuta, Cornișoru, Glimboca, Iaz, Măgura, Mal, Marga, Măru, Obreja, Ohaba, Oțelu Roșu, Poiana Mărului, Preveciori, Rusca Montană, Ruschița, Valea Bistrei, Vama Marga, Var, Voislova, Zăvoi) și Sebeș (localitățile: Borlova, Caransebeș, Cicleni, Dalci, Turnu Ruieni, Zervești, Zlagna), principali afluenți ai râului Timiș.

R

Rácotele [rácocele] (PoiMr) – fânețe și pârâu care izvorăște din Zănoaga și se varsă în Bistra. – După n. grup *racote* (< *Racotă* < *Rac(u)* + suf. *-otă* (DNFR, 394)).

Rácovița (Iaz) – teren arabil. – După top. *Racova* (< sl. *racov* „de rac”) + suf. *-ița* (Iordan, *Top. rom.*, 485). Datorită faptului că accentul este pe radical și nu pe sufix, toponimul este derivat pe teren slav: *Rakovica* (DTB, *Litera R*, 275).

Rácovița (Car) – teren arabil, fostă localitate în partea de nord-vest a orașului. V. *supra*.

Radina [ráđina] (Glb) – teren în pantă. – După antrop. *Radina* (DNFR, 385), cf. srb. *radin*, *-a*, *-o* adj. „harnic, silitor sârguincios” și cu

valoare substantivală „femeie harnică” și (zool.) adj. alături de subst. *pčels* „albină lucrătoare” (Tomici, DSR, III *apud* DTB, *Litera R*, 276).

Radolea [rádoliǎ] (M) – poiană submontană și pârau, afluent al Șipotului, între Hodincior și Șipot. – După antrop. *Radolea* < tema *Rad*, v. și alte derivate din această temă (DOR, 355-357).

Radomila (Băț) – uliță și fânețe în munții Poiana Ruscă. – După antrop. *Radomila* (cf. *Radomir*) (DNFR, 386), cf. scr. *Radomila* (GRKOVIĆ, 297), respectiv *Radomira* (GRKOVIĆ, 297 *apud* DTB, *Litera R*, 311); ar putea fi vorba și despre un antrop. compus din *Radu* (cf. bg. *Rado*, ung. *radó* „bătăuș” (DNFR, 385)) și *Mila* (< sl. *Mil*) (DOR, 322); de fapt, legenda conform căreia locul s-a numit *Radomila* ne determină să admitem că este vorba despre un nume compus (v. Aurelian Motomancea, *Premise la o cercetare a zonei etnografice Băuțar-Marga (Caraș-Severin)*, în „Studii și comunicări de etnografie-istorie”, Caransebeș, Muzeul județean de etnografie și istorie locală, I, 1975, p. 276). Densusianu, Ț.H., 65 îl înregistrează cu varianta *Rodomira*.

Rámna (Glb) – deal și pârau, izvorăște de sub Ascuțita și se varsă în Bistra. – După sl. *ravīnŭ*, fem. *ravīna* „planus” (Petrovici, *Daco-slava*, 256) cu transformarea grupului consonantic *vn* (în urma căderii ierului mic) în *mn* (cf. *rāvni* > *rāmni*, *pivniță* > *pimniță* etc., DTB, *Litera R*, 279).

Rápogu de la Racote [~rácoce] (PoiMr) – fânețe. – După s. reg. *rapog* „loc unde se dau copiii pe ghețuș”. Derivat regresiv din *răpăga* + determ. topon. *Racote* cu prep. comp. *de la*.

Rápogu lu Lúngu (PoiMr) – fânețe. – După s. *rapog* + determ. antrop. *Lungu* (DNFR, 284) (gen.).

Rápogu lu Sărăzánu (PoiMr) – fânețe. – După s. *rapog* + determ. antrop. *Sărăzanu* < top. *Sărăzani* < magh. *száraz* „(valea) seacă”, sau „(locul) sec” (Crețan, Frățilă, *Dicționar*, 369). (gen.).

Rápogu Măgúrii (PoiMr) – cale de acces spre Măgura. – După s. *rapog* + determ. topon. *Măgura* (gen.).

Rátota (Bcv) – pășune alpină în masivul Țarcu Godeanu. – După un hipocoristic format cu suf. *-ot(ă)* de la o temă *Rat-*, cf. bg. *Ratka*, n. fam. *Ratiev* (Ilčev, *Rečnik*, 421); srb. *Rata*, *Rate*, hipocoristic de la *Ratibor*, *Ratislav*, *Ratimir* (GRKOVIĆ, 171, *apud* DTB, *Litera R*, 282).

Răchíta (Bor) – pădure de foioase. – După s. *răchită* „nume dat mai multor specii de salcie cu frunze înguste și lunguiețe, cu ramuri subțiri și elastice, folosite ca material de împletit (*Salix*)” (< bg., scr. *rakita*) (DEX).

Răchîț (Dlc) – grădini, teren arabil mlăștin. – După s. *răchită* (pl.).

Răchîț (TRu) – fânețe. V. *supra*.

Răchiteaua [răkițaua] (Var) – pârâu. – După s. *răchită* + suf. dim. *-eauă* (art.).

Rădăcina [rădășina] (Bor) – pădure de foioase și conifere. – După s. *rădăcină* (art.) „parte a unei plante superioare prin care aceasta se fixează de sol și își absoarbe substanțele hrănitoare; (pop.) parte a plantei aflată în pământ, indiferent de structura și funcțiile pe care le are” (DEX).

Rădăcini [rădășín] (VB) – stăvilar pe Bistra. – După s. *rădăcină* (pl.)

Rămnúța (Glb) – deal împădurit. – După top. *Ramna* + suf. *-uța*.

Răuása (VB) – teren arabil și fânețe. – După adj. *răuos*, *-oasă* „cu rouă” < *rouă* „rouă” < lat. *ros*, *roris* (DTB, *Litera R*, 289). Toponimul ar putea fi raportat și la adj. *rău* prin substantivizare, cu referire la natura terenului.

Răpog între Dealuri (Măr) – coamă de deal. – După s. *rapăg* „ghetuș” (DAR) + determ. subst. *deal* (pl.) cu prep. *între*.

Răpogu lu Móga (Măr) – coamă de deal. – După s. *răpog* + determ. topon. *Moga* (gen.).

Răscrucea lu Neámțu [răscrúša~] (Zăv) – răscruce de drumuri. – După s. *răscruce* „loc unde se încrucișează sau de unde se separă două sau mai multe drumuri; răspântie” (DEX) + determ. antrop. *Neamțu* (gen.).

Răstoacă (Măg) – locul unde se făceau *topile* pentru cânepă. – După s. *răstoacă* „loc, gărlă unde o apă este puțin adâncă. Braț al unui râu abătut din matca lui și secat pentru a putea prinde pește” (< sl. **rastokŭ*) (DEX), „loc unde apa este puțin adâncă, gărlă puțin adâncă, formată prin abaterea apei cu scopul de a prinde pești în albia secată” (Frățilă, STD, 148).

Râpa lu Lizári (Var) – pădure de salcâmi. – După s. *râpă* + determ. n. grup *lizari* (probabil < antrop. *Lizar* < antrop. *Liz(u)* (DOR, 211) + suf. *-ar*).

Râpa Róșie (Bor) – teren arabil și fânețe. – După s. *râpă* + determ. adj. *roșie*.

Râpa Róșie (Zer) – luncă pe malul Sebeșului. V. *supra*.

Râpanu [răpánu] (M) – plai pe unde se scoteau lemnele din pădure către sat. – După s. *râpă* + suf. augum. *-an*.

Râpă (Iaz) – teren abrupt. – După s. *râpă*.

Râpele (Băț) – teren accidentat. – După s. *râpă* (pl. art.).

Râpi (Măr) – pădure de stejari. – După s. *râpă* (pl.).

Râpile Boțărănilor (M) – teren accidentat. – După s. *râpă* + determ. n. grup *boțăreni* < *băuțăreni* „originari din localitatea Băuțar” (gen.).

Râpile lu Gărău (Bor) – pășune împădurită. – După s. *râpă* + determ. antrop. *Gărău* (gen.).

Rât (Obr) – luncă. – După s. *rât* „loc mocirlos” (v. Ioniță, *Glosar*, 34) „șes de-a lungul unei ape curgătoare, pe care crește iarbă pentru cosit sau pentru pășunat” (DEX).

Râtu lu Ilinca (Iaz) – teren arabil. – După s. *rât* + determ. antrop. *Ilinca* (cf. bg. *Ilinka*) (DNFR, 256).

Râtu lu Tocălă (Iaz) – loc împădurit. – După s. *rât* + determ. antrop. *Tocală* (< s. reg. *tocălă* „vorbărie, trâncăneală. 2. om flecar” (DAR), cf. și Pătruț, SOR, 56-58 pentru suf. *-al-* în antroponimie).

Râtu Pópii (Iaz) – teren arabil. – După s. *rât* + determ. subst. *popă* (gen.).

Râturile (Ciut) – fânețe. – După s. *rât* (pl. art.).

Râu Mare (Bor) – pârâu, izvorăște de sub Cuntu și se varsă în Sebeș. – După s. *râu* „apă curgătoare (permanentă) formată din unirea mai multor pâraie și care se varsă într-un fluviu, în alt râu, într-un lac etc.” (DEX) + determ. adj. *mare*.

Râu Alb (Car) – stradă. – După s. *râu* + determ. adj. *alb*.

Remecior [remešór] (Bcv) – deal și pârâu, afluent al Remetei care se varsă în Bistra. – După top. *Remetea* + suf. *-ior*, prin apropiere de s. *deal* sau *pârâu* (DTB, *Litera R*, 296).

Remetea [reméca] (Bcv) – pârâu ce se varsă în Bistra. – Cf. magh. *remete* „pustnic, sihastru, călugăr” (Iordan, *Top. rom.* 245, Goicu Simona, *Termeni creștini*, 175-176 *apud* DTB, *Litera R*, 296).

Remetea Máre (Bcv) – afluent al Bistrei. – După top. *Remetea* + determ. adj. *mare* (gen.).

Remetea Mică (Bcv) – afluent al Bistrei. – După top. *Remetea* + determ. adj. *mică* (gen.).

Róbu (Zăv) – pădure și pârâu, izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După antrop. *Robu* (DNFR, 395, cf. și Pătruț, *Nume*, 99), cf. și Ilčev, *Rečnik*, 426 care înregistrează n. fam. *Ròbov*, *Ròbovski*, *Ròbev*, n. b. *Robče*, n. fam. *Ròbčev*, n. b. *Robuš* pe lângă n. b. *Rob*, *Robe*, *Roba*, *Robul*.

Robu (Cir) – pârâu și teren arabil. V. *supra*.

Radobașa (Car) – loc în Caransebeș. – După antrop. comp. *Radobașa*. (< antrop. *Rado* (cf. DNFR, 385) + *bașa*, formație probabil slavă).

Rodoreasa [rodoriása] (Băț) – parte de sat și pârâu în masivul Godeanu Retezat, izvorăște din Văraticu. – Probabil un antrop. fem. *Rodoreasa* < antrop. **Rodor* + suf. *-easa*.

Rogoáza (Bcv) – teren mlăștinos. – După s. *rogoz*, pl. *rogoază* „gen de plante erbacee cu tulpina în trei muchii, cu frunzele lungi și cu flori monoice grupate în spice (*Carex*); plantă din acest gen”, „numele mai multor plante erbacee care cresc prin mlaștini, fânețe umede” (DTB, *Litera R*, 311), după care s-a refăcut un sg. *rogoaza* (< sl. *rogozŭ*) (DEX).

Rogoaza [roguáza] (Glb) – teren mlăștinos. V. *supra*.

Róșia (PoiMr) – fânețe și pârau, izvorăște din Zănoaga și se varsă în Bistra. – După adj. fem. *roșie* substantivizat (prin eliminarea lui *apă* sau *vale*) (v. DTB, *Litera R*, 315).

Róvina (Iaz) – izlaz, teren lutos drept. – După s. *rovină* „groapă, adâncitură, surpătură de teren, râpă (mocerloasă). 2. Loc mlăștinos; mlaștină, mocirlă” (< bg. *rovina*) (DEX).

Róvina de la Cocini [~de la coșín] (Zăv) – fânețe. – După s. *rovină* + determ. topon. *Cocinu* (pl.).

Róvina Iázului (Car) – loc mlăștinos înspre localitatea Iaz. – După s. *rovină* + determ. topon. *Iaz* (gen.).

Róvină (Obr) – cale de acces spre Olan. – După s. *rovină*.

Róvină (VB) – pârau și pășune. V. *supra*.

Róvini (Car) – loc mlăștinos. – După s. *rovină* (pl.).

Róvinile (Var) – teren neproductiv. – După s. *rovină* (pl. art.).

Rúcănu lu Răbică (Bcv) – teren în pantă. – După s. reg. *rucăn* „văgăună, râpă pe unde se corhănesc lemnele” (< germ. *Rüken* „coamă, spinare, șa, creastă (de munte)”) (DTB, *Litera R*, 318) + determ. antrop. *Răbică* (gen.) < *Rab* (< magh. *rab* „sclav”) (DNFR, 385) + suf. *-ică*).

Rúcănu Nistoreștiu [~nistoreșcu] (Bcv) – groapă. – După s. *rucăn* (v. *supra*) + determ. antrop. *Nistoreștiu* (< *Nistor* + suf. *-ești*), un pl. considerat ca o formă de sg. (DTB, *Litera R*, 318).

Rúcănu Păvălónu (Bcv) – teren pe care s-au corhănit lemne. – După s. *rucăn* (v. *supra*) + apoz. *Păvăloniu* (< *Pavel* + suf. *-oń*), un pl. considerat ca o formă de sg. (DTB, *Litera R*, 318).

Rugetu [ružétu] (Glb) – platou cu izlaz. – După s. *ruget* „loc pe care crește mult rug” < *rug* „mărăcine”, „nume dat mai multor arbuști spinoși din familia rozaceelor” + suf. col. *-et*.

Rúgu (Cir) – pârau, izvorăște de sub Poiana Bradului și se varsă în Bistra. – După s. *rug* „mărăcine”.

Rugu (OR) – vale pentru pășunat. V. *supra*.

Rugu Mare (Glb) – pârau. – După top. *Rugu* + determ. adj. *mare*.

Rugu Mic (Glb) – pârau. – După top. *Rugu* + determ. adj. *mic*.

Ruiéni (TRu) – parte de sat. – După n. grup *ruieni* (< antrop. *Ruiu* + suf. *-eni*).

Rúncu (Bor) – grădinile sătenilor. – După s. *runc* „loc despădurit folosit ca pășune sau pentru a fi cultivat; curătură” (< lat. *runcus*) (DEX).

Runcu (Glb) – pădure de foioase și conifere și pârau care izvorăște din Vecsăle și se varsă în Valea Satului. V. *supra*.

Runcu (PoiMr) – fânețe. – După s. *runc*. V. *supra*.

Runcurél (Mal) – pădure arsă. – După s. *runcurel* < s. *runc* (pl. *runcuri*) + suf. dim. *-el*.

Runcuréle (Măg) – izlaz comunal. – După s. *runcurel* (pl.) < *runc* + suf. *-el* (pl.).

Runcurélu (Măg) – pârâu ce izvorăște din Socet și se varsă în Bistra Mărului. – V. *supra*.

Runcurélu Mic (Măr) – pășune alpină. – După top. *Runcurel* + determ. adj. *mic*.

Rúsca (RusM) – munte și pârâu cu o lungime de 21 km/166 km², izvorăște de sub Vârful Padeș la o altitudine de 970 m, traversează localitatea și se varsă în Bistra lângă satul Voislova. Cursul superior al Ruscăi, în amonte de centrul minier Ruschița, este cunoscut sub numele de *Padeș* (cf. Mărgineanu, *Ruskberg*, 19). – După s. *ruscă* „deal, râpă cu pământ roșu, drum peste deal sau prin râpă” (DLR); „despicătură, curmătură, șa” (Ștefănescu, *Ruscă*, 521-523), cf. și DTB, *Litera R*, 324.

Ruschița (RusM) – vale cu pârâu. – După top. *Rusca* + suf. dim. *-ița*.

S

Sabău (Glb) – izlaz comunal. – După antrop. *Sabău*.

Sășa (Var) – pădure de foioase. – După s. *șes*, fem. *șasă* prin raportare la pădure.

Sat Bătrân (Zg) – fosta așezare a satului, actualmente grădinile sătenilor. – După s. *sat* + determ. adj. *bătrân*.

Sát Bătrân Mic (Iaz) – fosta vatră a satului. – După top. *Satu Bătrân* + determ. adj. *mic*.

Satu Bătrân (Obr) – pășune și fânețe pe malul drept al văii Bistrei. Aici se află urmele medievale ale unei necropole și ale unui lăcaș de cult datând din secolele XIV-XV d.Chr, tot aici a fost localizat și satul medieval *Bizere* (Luca, *Descoperiri*, 183).

Satu Bătrân (TRu) – teren arabil, loc pe care se presupune că a fost vatra veche a satului. V. *supra*.

Sălășu Mic (Glb) – pârâu, izvorăște din Vecsăle și se varsă în Valea Satului. – După s. *sălaş* „adăpost unde cineva capătă temporar găzduire; construcție rudimentară făcută în câmp și folosită ca adăpost temporar pentru oameni și animale; locuință, casă. Staul, grajd. Culcuș; așezare omenească. Locuitorii acestei așezări; mică așezare de țigani (nomazi); grup de familii de țigani (nomazi) sub conducerea unui vătaf” (< magh. *szállás* „adăpost”) (DEX) + determ. adj. *mic*.

Săliște (VB) – teren arabil. – După s. *săliște*, variantă regională a lui *siliște* „denumire dată în Evul Mediu, în țările române, locului pe care fusese sau pe care era așezat un sat; vatra satului. (Reg.) Loc de casă. (Pop.) Loc necultivat, bun pentru cultura cerealelor, sau loc plantat cu pomi (în apropierea sau în vatra satului). (Reg.) Pășune” (< sl. *selište*) (DEX).

Săliște (Zg) – terenuri arabile pe malul drept al Zlăgăniței. V. *supra*.

Săliște (Vos) – teren arabil. – După s. *săliște* (art.).

Săliște din Deal (Zăv) – deal. – După s. *săliște* + determ. subst. *deal* cu prep. *din*.

Săliști (Zer) – teren arabil. – După s. *săliște* (pl.).

Săliștile (Ciut) – teren arabil. – După s. *săliște* (pl. art.).

Săraca (Glb) – stână în Buza Nedeii. – După adj. *sărac*, fem. *săracă* prin substantivizare.

Sângeru [sînzeru] (TRu) – deal. – După s. *sânger* „arbust cu ramuri drepte, roșii toamna și iarna, cu frunzele de obicei ovale, vara verzi și toamna roșii, cu flori albe și fructe drupe negre (*Cornus sanguinea*)” (DEX).

Sârbu Mare (TRu) – pârau. – După top. *Sârbu* (cf. top. *Apa Sârbului*) + determ. adj. *mare*.

Sârbu Mic (TRu) – pârau. – După top. *Sârbu* + determ. adj. *mic*.

Scămniș (TRu) – poiană. – După s. *scămniș* „loc relativ plan, pe o coastă sau la poalele unei coaste; terasă” (Homorodean, *Vechea vatră*, 162-163).

Scările (Bor) – pădure de foioase și conifere. – După s. *scară* (pl.).

Scărișoara (Cir) – deal și munte. – După s. dim. *scărișoară*, cu valoare entopică.

Scărișoara (Mal) – cărare accidentată spre Muntele Mic. V. *supra*.

Scărișoara (VB) – munte. V. *supra*.

Scărișoara (Zăv) – gol alpin. V. *supra*.

Scoaba (M) – vale cu pârau, afluent al Nermeșului. – După s. *scoabă* „viroagă, vale strâmtă, adâncitură pe coasta unui deal sau munte, jgheab natural” (DLR) (< bg., scr. *skoba*) (DEX).

Scoarța (TRu) – pârau, izvorăște din Valea Școarța și se varsă în Sebeș. – După s. *scoarță* (art.) „înveliș extern (gros și tare) al trunchiului și al crengilor unui copac sau al unei plante lemnoase; coajă” (DEX).

Scoarța (Mal) – pădure de foioase. – După s. *scoarță* „strat exterior care acoperă tulpinile și ramurile plantelor lemnoase; coajă; înv. fiecare dintre cele două părți laterale ale căruței făcute din scânduri și folosite în loc de loitre” (< lat. *scortea*) (DEX). Toponimul amintește de defrișările prin înlăturarea cojii scoarței copacilor (v. și Ioniță, *Nume*, 130-131).

Scoarța Mare (Glb) – pârau ce izvorăște din Valea Scoarța și se varsă în Bistra. – După top. *Scoarța* (cf. top. *Valea Scoarța*) + determ. adj. *mare*.

Scoarța Mică (Glb) – fostă exploatare minieră și pârau, izvorăște din Valea Scoarța și se varsă în Bistra. – După top. *Scoarța* + determ. adj. *mică*.

Scofânele (Bor) – pășune împădurită. – Probabil de la s. *cofană* (pl.) cu *s* protetic (< *cofă* < bg. *kofa* „vadră, găleată” + suf. *-ană*). Apelativul nu este înregistrat de dicționare, îl întâlnim la Loșonți, *Toponime*, 125 care îi dă următoarele sinonime *corobană*, *gropană* sau un antrop. *Scofanu* (< s. reg. *scofar* „crescător de porce (scroafe)” (DAR), cf. și *Scoflea* (DNFR, 409).

Scofănu Mare (Bor) – pășune împădurită. – După top. *Scofanu* + determ. adj. *mare*.

Scofanu Mic (Bor) – pășune împădurită. – După top. *Scofanu* + determ. adj. *mic*.

Scorila (PoiMr) – drum forestier și pârau ce izvorăște din Muntele Mic și se varsă în Bistra. – După antrop. *Scorilă* (cf. slv. *skorū* „iute, repede” + suf. *-ilă* specific antroponimic (Ioniță, *Glosar*, 51). Cf. și *scórotă* „grohotiș”, curent în Țara Hațegului, dar neatestat în dicționare (vezi discuția referitoare la acest apelativ la Loșonți, *Toponime*, 17).

Sebeș (Zer) – râu. – După magh. *sebes* „iute, repede, grăbit” (pentru originea acestui nume, v. Iordan, *Top. rom*, 123; Ilie Minescu, *Contribution sur l'origine du toponyme Caransebeș*, în AUT, XXXVI-XXXVII, 1998-1999, p. 185-190).

Sebeșel (Bor) – izvor ce izvorăște din Muntele Mic, de la locul numit *Căbăni* și se varsă în Sebeș, având o lungime de 9 km/16 km². – După top. *Sebeș* + suf. dim. *-el*.

Seciu [sășu] (Bor) – pădure de rășinoase. – După s. *seci* (art.) „loc într-o pădure defrișat și folosit ca pășune sau ogor; curătură; laz; runc” (DLR, cf. și Crețan, Frățilă, *Dicționar*, 140).

Semenicu [sămenicu] (Cir) – deal. – După antrop. *Semenic* (< s. bot. *semenic* „*Antennaria dioica*”, „*Filago arvensis*”, „*F. minima*”, „*Helichrysum arenarium*”) (*Dicț. etnobotanic*, 286).

Slatina [slácina] (M) – pârau ce izvorăște de sub golul de munte Tâlve și se varsă în Bistra. – După s. *slatină* „sărătură umedă cu smârcuri de apă” (Iordan, *Top. rom*. 126) „izvor de apă (minerală) sărată; saramură. Teren mlăștinos și sărat” (< sl. *slatina*) (DEX).

Slătina (Măr) – deal. V. *supra*.

Slătina (TRu) – pârau ce izvorăște din Pârau Pietrii și se varsă în Sebeș. V. *supra*.

Slătina (VB) – teren arabil. V. *supra*.

Slătinea (Zăv) – pârau ce izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După top. *Slatina* + suf. dim. *-ica*.

Slătinoára (Băț) – pârau. – După top. *Slatina* + suf. dim. *-ioara*.

Slătinoára (Bor) – izvor ce izvorăște din Pogări și se varsă în Râu Mare. V. *supra*.

Smizi (Mal) – pădure de aluni. – După s. *smidă*, cu pl. *smizi* pentru *smide* „desiș format din arbori tineri sau din tufe de spini, de zmeură” (DEX).

Socétu (Măg) – deal împădurit. – După s. *socet* „loc acoperit cu soci” (DEX) (< s. *soc* + suf. col. *-et*).

Solomónu (M) – poiană alpină pe Valea Mânzului. – După antrop. *Solomon* (DOR, 150).

Spláiuł Potócului (Car) – stradă. – După s. *splai* „mal (înalt) al unei ape (betonat sau pietruit). 2) Stradă special amenajată de-a lungul unui astfel de mal; chei” (DEX) + determ. topon. *Potoc* (gen.).

Spláiuł Sébeșului (Car) – stradă. – După s. *splai* + determ. topon. *Sebeș* (gen.).

Stărpăreăța Mustății (Bor) – gol alpin. – După s. *stărpăreăță* „locul unde stau sau pasc stărpele” < *sterp*, *stearpă* „(pop.: despre animale și plante) Steril” (DEX) + suf. *-ăreăță* (< lat. *-aricia*) (cf. Frățilă, *Etimologii*, 66; Domnița Tomescu, *Derivarea românească în context romanic. Continuitatea sufixului latin -aria*, în *Studia in honorem magistri Vasile Frățilă*, Timișoara, Ed. Universității de Vest, 2005, p. 503-513) + determ. antrop. *Mustătea*, cf. și Densusianu, Ț.H., 84 care înregistrează numele de câine *Must'eța* (gen.).

Stâlpu de Fiér (VB) – izlaz comunal. – După s. *stâlp* + determ. subst. *fier* cu prep. *de*.

Stâna Bătrână (Bor) – câmpie alpină. – După s. *stână* „așezare păstorească de vară, la munte sau în afara satului (cuprinzând locul și amenajările necesare), unde se adăpostesc oile și ciobanii și unde se prepară produsele din laptele oilor” (DEX) + determ. adj. *bătrână* „cea veche”.

Stâna Bătrână (Var) – teren arabil. V. *supra*.

Stâna Ciuții [~súțî] (Măr) – fânețe. – După s. *stână* + determ. topon. *Ciuta* (gen.).

Stâna de la Bourél (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. topon. *Borurelu* cu prep. comp. *de la*.

Stâna de la Crac la Comândă (Bor) – stână. – După s. *stână* + determ. topon., cf. top. *Crac* și top. *La Comandă* cu prep. comp. *de la*.

Stâna de la Șésu Jigórii (Bor) – stână. – După s. *stână* „așezare păstorească de vară, la munte sau în afara satului (cuprinzând locul și amenajările necesare), unde se adăpostesc oile și ciobanii și unde se prepară produsele din laptele oilor” (DEX) + determ. topon. *Șesu Jigorii* cu prep. comp. *de la*.

Stâna de la Vălea Sătului (Var) – deal pietros. – După s. *stână* + determ. topon. *Valea Satului* cu prep. comp. *de la*.

Stâna Drăghiciońilor (Măg) – stână. – După s. *stână* + nume de grup *drăghicioni* (< antrop. *Drăghici*) (DNFR, 181).

Stâna Gúgii (Bor) – câmpie alpină. – După s. *stână* + determ. antrop. *Guga* (gen.).

Stâna lu Bogăț (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + determ. n. grup *bogați* (< adj. *bogat*) (gen.).

Stâna lu Bulciu [búlšu] (Zăv) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Bulciu* (DNFR, 86).

Stâna lu Cécea (Măg) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Cecea* (< s. *céce* < *tete* „nene” + suf. top. *-a*) (gen.).

Stâna lu Ciopor [~sópór] (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + determ. subst. *ciopor* (< s. *ciopor* „turmă mai mică de animale”).

Stâna lu Ciúcu (VB) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Ciucu* (cf. și DNFR, 129-130).

Stâna lu Crâjméni (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + n. grup *crâjmeni* „cei din localitatea Măgura, fostă Crâjma”.

Stâna lu Din Dușa [~đin dúša] (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Dinu*, hipocoristic de la *Constantin* (DNFR, 173) și *Dușa* (hipoc. de la *Dumitru*) (cf. și *Dușa*, DNFR, 187) (gen.).

Stâna lu Ion Zălu (Zăv) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Ion Zălu* (cf. și *Zelea*, DNFR, 497) (gen.).

Stâna lu Iovéști (Măr) – pășune alpină. – După s. *stână* + determ. n. grup *iovești* (< antrop. *Iov*, *Iova* nume biblic (DNFR, 260) + suf. *-ești*), cf. și n. fam. *Iovesc* (Densusianu, Ț.H., 77) (gen.).

Stâna lu Isăcońi (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Isăcońi* (< antrop. *Isac*, nume biblic (DNFR, 261) + suf. *-ońi*) (gen.).

Stâna lu Lúnga (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Lunga* (< adj. *lung* (fem.)) (gen.).

Stâna lu Máier (Zăv) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Maier*, cf. top. *La Maier* (gen.).

Stâna lu Márcu (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Marcu*, cf. top. *Obrațu lu Marcu* (gen.).

Stâna lu Menúc (Măg) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Menuc* (poreclă) (gen.).

Stâna lu Párnăvel (VB) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Párnăvel* (gen.), cf. top. *Puntea lu Párnăvel*.

Stâna lu Pável Slúga (VB) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Pavel Sluga* (prenume + poreclă) (gen.).

Stâna lu Pému (Iaz) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Pemu* (< *pem*, nume etnic (denumire dată locuitorilor de origine cehă), cf. Ioniță, *Glosar*, 43).

Stâna lu Rácu (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Racu*, hipocoristic de la *Radomir*, *Radoslav* etc. (cf. și DNFR, 385).

Stâna lu Sârbońi (Iaz) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Sârbońi*, cf. top. *Izvoru Sârboni*.

Stâna lu Sărăzani (PoiMr) – stână, pășune alpină. – După s. *stână* + n. grup *sărăzani* < antrop. *Sărazanu*, v. *supra Răpogu lu Sărăzani*.

Stâna lu Trifu (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Trifu*, cf. top. *Poiana lu Trifu*.

Stâna lu Tuldău (Iaz) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Tuldău*, poreclă (*Toldău*, cu *o* neacc. > *u*) < s. *toldău* „cui gros de fier sau de lemn cu care se unesc între ele diferite obiecte, îndeosebi părți ale carului sau ale plugului; bucată de lemn de mărimi diferite folosită ca adaos în construcții; drug de fier” (< magh. *toldó*) (DLR) (gen.).

Stâna lu Voislovéni (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + n. grup *voisloveni* „cei din localitatea Voislova” (gen.).

Stâna lu Zăvoián (PoiMr) – După s. *stână* + antrop. *Zăvoian* (< top. *Zăvoi* + suf. *-(e)an*) (gen.).

Stâna Mălănilor (Mal) – pășune alpină. – După s. *stână* + n. grup *mălăni* „cei din localitatea Mal” (gen.).

Stâna Mărănilor (VB) – stână. – După s. *stână* + n. grup *mărăni* „cei din localitatea Măru” (gen.).

Stâna Obârșia Mânzului (M) – stână situată la obârșia Mânzului. – După s. *stână* + determ. topon. *Obârșia Mânzului*.

Stârna (M) – afluent al Bistrei. Cf. srb. *stárn*, gen. *stîrni*, slav comun și panslav, fără paralele în limbile baltice și derivatul *strnica* „cereale” (Skok III, 347).

Stârna Băuțurului (Băț) – fostă pășune, actualmente împădurită. – După top. *Stârna* + determ. topon. *Băuțar* (gen.). Cf. și Densusianu, Ț.H., 66.

Stârna Mărgănească [~mărgănească] (Băț) – pârau în masivul Poiana Ruscă ce izvorăște din Ibanu și se varsă în Bistra. – După top. *Stârna* + determ. adj. *mărgănească* (< top. *Marga* + suf. adj. *-ească*).

Stârnișoara [stîrnișoára] (Băț) – pârau în masivul Poiana Ruscă ce izvorăște din Moghilă și se varsă în Stârna. – După top. *Stârna* + suf. *-ișoara*.

Stârnișoara (VMg) – pârau. V. *supra*.

Stoiánu (Bor) – pădure de foioase. – După antrop. *Stoian* (cf. bg. rus. *Stojan*) (DNFR, 426).

1 Mai (Car) – stradă. – După *1 Mai*, sărbătoarea muncii în majoritatea țărilor lumii.

30 Decémbrie (act. **22 Decembrie 1989**) (OR) – stradă. – După evenimentele din 30 decembrie 1947, când Regele Mihai abdică și renunță

la conducerea statului, cf. și evenimentele din 30 decembrie 1922, dată la care se formează Uniunea Sovietică. Numele actual al străzii face trimitere spre evenimentele din decembrie 1989 când dictatura comunistă s-a prăbușit.

30 Decembrie (act. *Mihai Viteazul*) (Car) – stradă. Numele actual al străzii face trimitere spre una dintre cele mai marcante personalități ale istoriei românești, Mihai Viteazul.

Strada Aeropórtului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *aeropot* (gen.).

Strada Rácoviței (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon., cf. top. *La Racoviță* (gen.).

Strada Sálciei (act. *Piața 700*) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *salcie* (gen.) „numele mai multor specii de arbori și de arbuști cu ramuri lungi, subțiri și mlădioase, cu frunze lanceolate și cu flori galbene-verzui dispuse în mătșori, care cresc la marginea apelor (*Salix*); arbore aparținând uneia dintre aceste specii” (< *salix, -icis*) (DEX) (gen.).

Strada Teiúșului (Car) – cartier al orașului. – După s. *stradă* + determ. topon. *Teiuș* (gen.).

Strada Tribunalului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *tribunal* (gen.).

Strada Zágánului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *zăgan* „vultur de talie mare, cu pene negre, în formă de barbă sub cioc; vultur-bărbos” (< tc. *zagan*) (DEX), cf. și numele de câine *Zăgan* înregistrat de Densusianu, Ț.H., 84.

Strada 1 Decembrie 1918 (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *1 Decembrie 1918*, data proclamării Marii Uniri Naționale.

Strada 1 Decembrie 1918 (Car) – stradă. V. *supra*.

Strada 1 Mai (OR) – stradă. V. *supra 1 Mai*.

Strada 13 Septémbrie (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *13 Septembrie*, cu referire la luptele eroice din Dealul Spirii din 13 septembrie 1848, ziua de 13 septembrie devenind ziua națională a pompierilor.

Strada 16 Fébruarie (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *16 Februarie*, probabil după data de *16 februarie 1968* când România renunță la organizarea administrativă tipic sovietică în regiuni și raioane și reînființează unitatea administrativ-teritorială tradițională: județul; au fost organizate 39 de județe și municipiul București.

Strada 19 Noiémbrie (act. *Tárgului*) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *19 Noiembrie* probabil în memoria zilei de 19 noiembrie 1861, dată la care se încheie Conferința națională a fruntașilor politici români din Banat, ținută la Timișoara, ocazie cu care se adoptă o moțiune prin care se cere autonomia Banatului față de Ungaria.

Strada 23 August (act. *Revoluției*) (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *23 August*, fostul nume al localității Zăvoi.

Strada 28 Martie (act. *Episcop Nicolae Popeea*) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *28 Martie*, dată cu însemnătate istorică dacă ținem cont că, în 28 martie 1791, *Supplex Libellus Valachorum*, cel dintâi program politic al românilor din Transilvania, este trimis Curții din Viena și tot în 28 martie 1974 Marea Adunare Națională instituie funcția de președinte al Republicii Socialiste România, în care este ales Nicolae Ceaușescu. Numele actual al străzii face trimitere la episcopul Caransebeșului, Nicolae Popeea.

Strada 6 Martie (act. *Dr. Ion Sârbu*) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *6 Martie*, dată cu însemnătate istorică dacă ținem cont că la 6 martie 1945 se instaurează guvernul dr. Petru Groza. Numele actual al străzii amintește de scriitorul Ion Desideriu Sârbu, romancier, eseist, filozof și profesor de filozofie.

Strada 7 Noiembrie (act. *Rugului*) (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *7 Noiembrie* 1917, când s-a încheiat Revoluția bolșevică din Rusia, care a dus la curmarea monarhiei din această țară.

Strada 8 Martie (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *8 Martie* (dată istorică începând cu 8 martie 1911, când *Ziua internațională a femeii* este celebrată pentru prima dată).

Strada A. I. Cuza (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *A. I. Cuza* (personalitate marcantă a istoriei noastre, fondatorul României moderne, domnitorul care a înfăptuit Unirea Principatelor și primul domn al României).

Strada A.I. Cuza (OR) – stradă. *V. supra.*

Strada Aleea Rapsodiei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *Aleea Rapsodiei*.

Strada Alexandru Odobescu (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Alexandru Odobescu* (personalitate marcantă a istoriei noastre, scriitor, arheolog, și om politic român).

Strada Ana Ipătescu (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ana Ipătescu*, eroină a Revoluției de la 1848.

Strada Aninilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *anin* (gen. pl.).

Strada Antoniu Secvens (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Antoniu Secvens* (personalitate marcantă a orașului Caransebeș, fost profesor de muzică la institutele diecezane; în prezent numele său este amintit prin *Festivalului Coral „Antoniu Sequens”*, care a ajuns la a VIII-a ediție în 2007).

Strada Arinului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *arin* (gen.).

Strada Aurél Vlăicu (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Aurel Vlaicu*, personalitate marcantă a istorie noastre, inginer, inventator și pionier al aviației române și mondiale.

Strada Avram Iancu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Avram Iancu*, personalitate marcantă a istorie noastre, avocat român transilvănean care a jucat un rol important în Revoluția de 1848 din Transilvania.

Strada Avram Iancu (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Băia (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Baia*.

Strada Bistrei (act. **General Moise Groza**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Bistra* (gen.). Numele actual al străzii trimite la faptele de vitejie ale generalului Moise Groza, născut în localitatea Obreja 1844, care s-a remarcat prin faptele sale de vitejie din Războiul de Independență.

Strada Bistrei (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Bradului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *brad* sau oicon. *Brad* (gen.).

Strada C. Porumbescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ciprian Porumbescu*, personalitate marcantă a culturii noastre, compozitor și violonist român.

Strada Câmpului (Cir) – drum ce duce spre terenurile arabile. – După s. *stradă* + determ. topon. *Câmpu* (gen.).

Strada Câmpului (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Canălului (act. **Vasile Alecsandri**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *canal* „albie artificială sau amenajată care leagă între ele două mări, două fluvii, un râu cu un lac etc. și care servește la navigație, la irigații sau la construcții hidrotehnice. Curs de apă îndiguit și drenat cu scopul de a-l face navigabil, de a preveni inundațiile etc. Cale de circulație pe apă (ținând loc de stradă) în orașele așezate la mare sau pe fluvii; conductă (construită din beton sau din tuburi îmbinate, din șanțuri sau rigole) destinată să transporte lichide, în diferite scopuri” (< fr. *canal*, lat. *canalis*) (DEX). Numele actual al străzii trimite la scriitorul român Vasile Alecsandri.

Strada Carășului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Caraș* (gen.).

Strada Cazărmii (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *cazarmă* „ansamblu de clădiri, construcții și instalații afectat militarilor” (< rus. *kazarma*) (DEX) (gen.).

Strada Cérnei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Cerna*, râu ce desparte Banatul de Oltenia.

Strada Cimitirului (act. **Scorilo**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *cimitir* (gen.). Numele actual al străzii trimite la regele dac Scorilo.

Strada Cimitirului (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Ciprian Porumbescu (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Cireșelu (Cir) – drum. – După s. *stradă* + determ. topon. *Cireșelu* (gen.).

Strada Cireșului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *cireș* (gen.).

Strada Cloșca (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Cloșca*, personalitate marcantă a istorie noastre, lider al Răscoalei de la 1784.

Strada Cloșca (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Construcătorilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *constructor* (pl. gen.).

Strada Crișan (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Crișan*, personalitate marcantă a istorie noastre, lider al Răscoalei de la 1784.

Strada Crișan (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Dacilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *dac* (pl. gen.).

Strada Dacilor (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Dâlmei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Dâlma* (gen.).

Strada Decebal (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Decebal*, personalitate marcantă a istorie noastre, rege dac.

Strada Dîgului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *dig* (gen.).

Strada Dispensarului (act. **Țarinei**) (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *dispensar* (gen.).

Strada Dobrogeanu Gherea (act. **Protopop Ioan Tomici**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Dobrogeanu Gherea*, personalitate marcantă a culturii noastre, scriitor și fruntaș socialist român de origine evreiască. Numele actual al străzii trimite la protopopul caransebeșean Ioan Tomici (1804 – 1839).

Strada Dobrogeanu Gherea (act. **Eftimie Murgu**) (OR) – stradă. Numele actual al străzii trimite la Eftimie Murgu, om politic român, revoluționar pașoptist, născut în localitatea Rudăria (astăzi Eftimie Murgu, Caraș-Severin).

Strada Dr. Petru Groza (act. **Calea Orșovei**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Dr. Petru Groza*, personalitate marcantă a

istoriei noastre, politician român și prim-ministru în primul guvern comunist al României între 1945 și 1952.

Strada Dragoș Vodă (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Dragoș Vodă* (personalitate marcantă a istorie noastre, om politic și militar, întemeietorul primului stat al Moldovei, subordonat Regatului Ungariei).

Strada Dumbrăvei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + detem. subst. *dumbravă* (gen.).

Strada Ecaterina Teodoroiu (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ecaterina Teodoroiu* (personalitate marcantă a istorie noastre, supranumită și „Eroina de la Jiu”, a fost un sublocotenent român care a căzut în Bătălia de la Mărășești din timpul Primului Război Mondial).

Strada Efrem Zacan (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Efrem Zacan*, personalitate marcantă a orașului Caransebeș, colaborator la traducerea *Paliei de la Orăștie*.

Strada Eftimie Murgu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Eftimie Murgu*.

Strada Eliberării (act. *Calea Severinului*) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *eliberare*, cu referire la „eliberarea” de sub fascism (gen.).

Strada Erúgii (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Ieruga* (gen.).

Strada Extravilan (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *extravilan* „care este situat în afara spațiului constructibil al unei localități” (< *extra-* + lat. *villanus*) (DEX).

Strada Flórilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *floare* (pl. gen.).

Strada Frásinului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *frasin* (gen.).

Strada G. Coșbuc (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *George Coșbuc* (personalitate marcantă a literaturii noastre, poet român din Transilvania, membru titular al Academiei Române din anul 1916).

Strada Gai (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Gai*.

Strada Gavril Ivul (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Gavril Ivul*, personalitate marcantă a culturii noastre, teolog și filozof de talie europeană.

Strada Gării (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *gară* (gen.).

Strada Gării (Car) – stradă. V. *supra*.

Strada George Buitu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *George Buitu*.

Strada George Coșbuc (Car) – stradă. V. *supra*.

Strada George Enescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *George Enescu*, personalitate marcantă a culturii noastre, compozitor, violonist, pedagog, pianist și dirijor.

Strada Gheorghe Doja (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Gheorghe Doja*, personalitate marcantă a istoriei noastre, nobil secui din Transilvania, care a condus răscoala țărănească din 1514, care-i poartă numele.

Strada Grădinilor [~grădinilor] (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *grădină* (pl. gen.).

Strada Hațegului [~háțăgului] (Cir) – drum. – După s. *stradă* + determ. topon. *Hațeg* (gen.).

Strada Hațegului (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Hidegului [~idégului] (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Hideg*, afluent al râului Belareca, cf. top. magh. *Hideg* < adj. magh. *hideg* „rece” (DTB, V, 33, v. și Iordan, *Top. rom.*, 12).

Strada Horea (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Horea*, personalitate marcantă a istoriei noastre, lider al răscoalei de la 1784.

Strada Horea (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada I. L. Caragiale (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *I. L. Caragiale*, personalitate marcantă a culturii noastre, dramaturg, nuvelist, pamfletar, poet, scriitor, director de teatru, comentator politic și ziarist român.

Strada I. L. Caragiale (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Intrav. Muntele Mic (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Muntele Mic*.

Strada Ion Creangă (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ion Creangă*, unul dintre cei mai mari clasici ai literaturii noastre.

Strada Libertății (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *libertate* (gen.).

Strada Libertății (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Liliacului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *liliac* (floare) (gen.).

Strada Luncii (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Lunca* (gen.).

Strada Luță Ioviță (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Luță Ioviță* (renumit interpret instrumentist (taragotist) de muzică populară din Banat).

Strada M. Halici (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *M. Halici*, cunoscut și apreciat cărturar umanist, care a lăsat în urma sa o bibliotecă ce numără peste 500 de exemplare, bibliotecă ce astăzi îi poartă numele în orașul său natal, autor al renumitului *Anonymus Caransebesiensis*.

Strada M. Kogălniceanu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *M. Kogălniceanu*, personalitate marcantă a culturii noastre, istoric, scriitor, ziarist, om politic, prim-ministru și, mai târziu, ministru de externe.

Strada M. Sadoveanu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *M. Sadoveanu*, personalitate marcantă a culturii noastre, scriitor, povestitor, nuvelist, romancier, academician și om politic român.

Strada Măgării (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Măgura* (gen.).

Strada Mesteacănului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *mesteacăn* (gen.).

Strada Mihai Eminescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Mihai Eminescu*, personalitate marcantă a culturii noastre, poet, prozator și jurnalist, considerat de critica literară drept cel mai important scriitor romantic din literatura română.

Strada Mihai Eminescu (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Mihail Kogălniceanu (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Mircea cel Bătrân (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Mircea cel Bătrân*, personalitate marcantă a istoriei noastre, voievod al Țării Românești.

Strada Mării (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *moară* (gen.).

Strada Nerei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Nera*, cf. top. *Nera* (creat de austrieci din rom. *Nergăñ*, v. Crețan, Frățilă, *Dicționar*, 10, v. și Ioniță, *Glosar*, 206).

Strada Nicolae Bălcescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Nicolae Bălcescu*, istoric, scriitor și revoluționar român.

Strada Nicolae Titulescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Nicolae Titulescu*, diplomat și om politic român, în repetate rânduri ministru, fost președinte al Ligii Națiunilor.

Strada Nouă (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. adj. *nouă*.

Strada Oțelarilor [~oțălărilor] (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *oțelar* (pl. gen.).

Strada Pădeșului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Padeș* (gen.).

Strada Păjiștei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Pajiște* (gen.).

Strada Parângului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Parâng* (< s. *parâng* „numele a două plante erbacee din familia gramineelor: dughie; mei” (< lat. *panicum*) (DEX).

Strada Partizănilor (act. **C-tin Popasu**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *partizan* (pl. gen.).

Strada Pescărilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *pescar* (pl. gen.).

Strada Pînilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *pin* (pl. gen.).

Strada Plópului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *plop* (gen.).

Strada Pogonişului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. **Pogoniş* (cf. Creţan, Frăţilă, *Dicţionar*, 286).

Strada Poştei (act. **Căpitan Iancu Temeş**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *poştă* (gen.).

Strada Potócului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Potoc* (gen.).

Strada Progrésului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *progres* (gen.).

Strada Púnţii (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *punte* (gen.).

Strada Repúblicii (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *republică* (gen.).

Strada Retezát (act. **General Mihail Trapşa**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Retezat*. Numele actual al străzii trimite la generalul Mihail Trapşa (1838-1896) din Caransebeş, autor de cărţi cu caracter militar, dar şi de poezii şi aforisme; **Strada Retezátului** (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Retezat* (gen.).

Strada Romanilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *roman* (pl. gen.). Aici au fost identificate urmele zidurilor cetăţii. Săpăturile realizate cu acest prilej au dus la descoperirea unui bordei de secolele VIII-X d. Chr. (Luca, *Descoperiri*, 58).

Strada Róvinei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Rovina* (gen.).

Strada Rózelor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *roză* (pl. gen.).

Strada Salcámului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *salcâm* (gen.).

Strada Scântéii (act. **Ardealului**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *scânteie* (gen.). Numele actual al străzii trimite spre regiunea istorică din centrul României, Transilvania sau Ardeal.

Strada Scărișoára (Cir) – drum. – După s. *stradă* + determ. topon. *Scărișoara* (gen.).

Strada Scărișorii (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Sebeșului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Sebeș*, cu referire la râul Sebeș care se varsă în Timiș (gen.).

Strada Semenícului (Car) – stradă. – După s. *stradă* determ. topon. *Semenic* (gen.).

Strada Simion Bărnuțiu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Simion Bărnuțiu*, istoric, filozof, om politic și profesor universitar, unul dintre principalii organizatori ai Revoluției de la 1848 din Transilvania.

Strada Spitalului (Car) – stradă ce duce spre spitalul municipal. – După s. *stradă* + determ. subst. *spital* (gen.).

Strada Stejărului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *stejar* (gen.).

Strada Școlii (act. **Constantin Diaconovici Loga**) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *școală* (gen.).

Strada Ștefan cel Mare (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ștefan cel Mare* (domnul Moldovei între anii 1457 și 1504) (gen.).

Strada Ștefan Velovan (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ștefan Velovan* (fost director al Institutului Pedagogic din Caransebeș, considerat cel mai mare pedagog al timpului său, a pus bazele învățământului pedagogic, s-a născut în localitatea Rusca Montană; despre viața și activitatea sa, v. Mărgineanu, *Ruskberg*, 77-83).

Strada Têilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *tei* (pl. gen.).

Strada Têiului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *tei* (gen.).

Strada Teodor Aman (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Teodor Aman* (pictor și grafician, pedagog, academician român, întemeietor al primelor școli românești de arte frumoase atât la Iași, cât și la București).

Strada Tineretului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. n. grup *tineret* (gen.).

Strada Traian (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Traian* (împărat al Imperiului Roman).

Strada Traian (OR) – stradă. V. *supra*.

Strada Traian Doda (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Traian Doda* (personalitate de seamă a Banatului secolului al XIX-lea, militar de carieră în armata habsburgică – a avansat până la gradul de general de divizie, astăzi numele său este purtat de unul dintre liceele de seamă din Caransebeș).

Strada Traian Vuia (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Traian Vuia* (inventator român, pionier al aviației).

Strada Trandafirilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *trandafir* (pl. gen.).

Strada Tudor Vladimirescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Tudor Vladimirescu* (rămas în istorie drept conducătorul Revoluției de la 1821).

Strada Țârcului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Țarcu* (gen.).

Strada Țărinei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *țarină* (gen.).

Strada Unirii (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *unire* (gen.).

Strada Valea Ohăbii (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Valea Ohăbii*.

Strada Vasile Alecsandri (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Vasile Alecsandri* (poet, dramaturg, folclorist, om politic, ministru, diplomat, academician român, membru fondator al Academiei Române, creator al teatrului românesc și a literaturii dramatice în România, personalitate marcantă a Moldovei și apoi a României de-a lungul întregului secol al XIX-lea).

Strada Viitorului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *viitor* (gen.).

Strada Zăbrâului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Zăbran* (gen.).

Strada Zăvoiiului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Zăvoi* (gen.).

Strada Zlăgnei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Zlagna* (gen.).

Strada Zórilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *zori* (gen.).

Strâmba (Băț) – pârau. – După adj. *strâmb* prin substantivizare, cu referire la cursul apei.

Strâmba (Mal) – pârau ce izvorăște din Strâmba Mare și se varsă în Bistra. – V. *supra*.

Strâmba Mare (Mal) – pădure de foioase. – După top. *Strâmba* + determ. adj. *mare*.

Strâmba Mică (Mal) – pădure de foioase. – După top. *Strâmba* + determ. adj. *mică*.

Strâmbu (Bor) – pădure de foioase și conifere. – După adj. masc. *strâmb*, probabil cu referire la râu.

Strâmbu (Var) – pădure de foioase și pârâu, izvorăște din Pădurea Strâmbu și se varsă în Văruțu. V. *supra*.

Strâmbu Mare (Băț) – pârâu ce izvorăște de la Spărturi și se varsă în Nermeș. – După top. *Strâmbu* + determ. adj. *mare*.

Strâmbu Mic (Băț) – pârâu ce izvorăște de la Spărturi și se varsă în Nermeș. – După top. *Strâmbu* + determ. adj. *mic*.

Strâmtu (Bor) – pădure de foioase și conifere. – După adj. masc. *strâmt* prin substantivizare.

Strâmtu (Dlc) – drum. V. *supra*.

Strături (M) – gol alpin între Zănoaga și Valea Rea „acolo s-au făcut cărări după cum au trecut vacile, iar acum e pădure de brad” (informație din anchetă). – După s. *strat* (pl.). „material, substanță repartizată relativ uniform pe o suprafață de altă natură (pentru a o acoperi) sau între alte două suprafețe de altă natură (pentru a le despărți); fâșie compactă dintr-o materie, aflată în interiorul unei mase de natură diferită. Depozit de roci sedimentare sau metamorfice cu o compoziție relativ omogenă, care se găsește, sub forma unei pânze, între alte depozite” (< lat. *stratum*) (DEX).

Strău (Dlc) – deal. – După antrop. *Strau* (< s. *strau* absent din dicționare, conservat în toponimie < probabil din germ. *Strauch* „tufiș, arbust”, cf. și sl. *Strah* „groază, frică teamă”).

Strau (Var) – pădure de foioase. V. *supra*.

Străón (Zăv) – pârâu ce izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După n. grup *străoni* < antrop. *Strau* + suf. *-ón*.

Strigoiu [strígóú] (Bor) – pădure de rășinoase. – După s. *strigoi*.

Strúgu Mare (TRu) – pârâu ce formează, împreună cu Strugu Mic, Boureaua. – După top. **Strugu* (< s. *strug* „unealtă de tâmplărie folosită la cojirea (și cioplirea) unui lemn (rotund); cuțitoaie” (< sl. *strugu*) (DEX) + determ. adj. *mare*).

Strúgu Mic (TRu) – pârâu. – După top. **Strugu* + determ. adj. *mic*.

Strúgu Mic (Băț) – pădure de rășinoase și pășune în Munții Poiana Ruscă. V. *supra*.

Strúnzuri (Zer) – fânețe și terenuri arabile. – După s. *strung*. (pl.).

Stúpa (TRu) – teren arabil. – După s. *stupă* „nume dat firelor de cânepă rămase între dinții daracului după scoaterea fuiorului. Câlți de cânepă sau de bumbac cu care se curăță uneltele, mașinile etc. Dop de călți, de cârpe sau de hârtie care se pune în pușcă sau în cartuș deasupra pulberii ori alicelor; fuituia” (lat. *stappa*) (DEX) sau mai degrabă după *stup* + suf. top. *-a*.

Stúru (M) – munte și pârâu, afluent al Pecenegei. – După s. reg. *stur* „țurțur de funingine închegată” (Densusianu, Ț.H., 335), cf. și „(înv. și reg.) țurțur de gheață; promoroacă. 2. (înv.) bucată de sare de proastă

calitate, aruncată în jurul minei. 3. (reg.) zgură; scrum” (DAR). Apelativul ar fi intrat în toponimie cu înțelesul de „stâlp”, „numele acesta s-a dat unei stânci, unui munte ce se înălța ca un stâlp” (< lat. *stylus*) (Densusianu, Ț.H., 53, 68, cf. și Frățilă, STD, 45).

Sturu (Măg) – munte. V. *supra*.

Sturu (Măr) – munte. V. *supra*.

Sturu (PoiMr) – gol alpin. V. *supra*.

Sub Coastă [~cuastă] (Ciut) – loc abrupt. – După s. *coastă* cu prep. *sub*.

Sub Coastă (Măg) – teren arabil. V. *supra*.

Sub Coastă (Zer) – grădini. V. *supra*.

Sub Dâlme (Vos) – izlaz comunal. – După s. *dâlmă*, cu prep. *sub*.

Sub Deal (Car) – stradă. – După s. *deal*, cu prep. *sub*.

Sub Dealuri [~đalurî] (Ciut) – fânețe. – După s. *deal* (pl.) precedat de prep. *sub*

Sub Dos (M) – uliță. – După s. *dos* precedat de prep. *sub*.

Sub Dos (Var) – față cu fânețe. – După s. *dos*, precedat de prep. *sub*.

Sub Dos la Bálota (Măr) – poale de deal. – După s. *dos* + determ. topon. *Balota* precedat de prep. *la*.

Sub Față (Zăv) – teren în pantă cu fânețe. – După s. *față*, precedat de prep. *sub*.

Sub Loánțe (Car) – loc în Caransebeș. – După top. *Loanța*, cf. top. *Loanța Mică* și *Loanța Mare*.

Sub Obrejă [su obréjă] (M) – teren plan situat sub un deal mai mic de la Vama Marga spre Voislova. – După s. *obrejă*, precedat de prep. *sub*.

Sub Obreje (Vos) – șes cu fânețe și pomi fructiferi. V. *supra*.

Sub Pléșa (Vos) – loc de scăldat pe Bistra. – După top. *Pleșa*.

Sub Teiúș (Car) – teren arabil. – După top. *Teiuș*.

Surpătúra (Bor) – pădure de foioase pe valea pârâului Borlova Mare. – După s. *surpătură* „faptul de a (se) surpa; loc prăpăstios în curs de surpare; loc de unde s-a rupt o porțiune de teren” (DEX).

Surupáta (Măr) – vale sub Muntele Mic. – După adj. *surpat* cu var. *surupat*, -ă prin substantivizare.

Surupáta (PoiMr) – vale cu pârâu izvorăște din Muntele Mic și se varsă în Bistra. V. *supra*.

Suson [susón] (Cir) – teren arabil. – Probabil după s. *susón* având sensul de „cel de sus” (< *sus* -suf. -*ón*), cf. și s. *suson* „murnur, susur (al apei)”.

BIBLIOGRAFIE. SIGLE ȘI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

- Crețan, Frățilă, *Dicționar* = Remus Crețan, Vasile Frățilă, *Dicționar geografico-istoric și toponimic al județului Timiș*, Timișoara, Editura Universității de Vest, 2007.
- DAR = Gheorghe Bulgăr, *Dicționar de arhaisme și regionalisme*, București, EA, 2000.
- Densusianu, Ț.H. = Ovid Densusianu, *Graiul din Țara Hațegului*, București, Ed. Librăriei Socec, 1915.
- DEX = *Dicționarul explicativ al limbii române*, București, EA, 1975; (ed. a II-a), București, Ed. Univers Enciclopedic, 1998.
- Dicț. etnobotanic* = Al. Borza, *Dicționar etnobotanic*, București, EA, 1968.
- DLR = Academia Română, *Dicționarul limbii române*, serie nouă, București, 1965 ș.u.
- DNFR = Iorgu Iordan, *Dicționar al numelor de familie românești*, București, EȘE, 1983.
- DOR = N. A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, București, EA, 1963.
- DTB, *Litera R* = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului (R)*, în SCO, nr. 7, Editura Universitaria, Craiova, 2002, p. 267-327.
- DTB, V = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului, V (H-L)*, Timișoara, TUT, 1987.
- Frățilă, *Etimologii* = Vasile Frățilă, *Etimologii. Istoria unor cuvinte*, București, Ed. Univers Enciclopedic, 2000.
- Frățilă, STD = Vasile Frățilă, *Studii de toponimie și dialectologie*, Timișoara, Ed. Excelsior Art, 2002.
- Goicu Simona, *Termeni creștini* = Simona Goicu, *Termeni creștini în toponimia din Transilvania*, în SCO, anul II, nr. 2, Craiova, 1996, p. 185-200.
- GRKOVIĆ = Milica Grković, *Rečnik ličnih imena kod srba*, Beograd, 1977.
- Homorodean, *Vechea vatră* = Mircea Homorodean, *Vechea vatră a Sarmizegetusei în lumina toponimiei*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1980.
- Ilčev, *Rečnik* = St. Ilčev, *Rečnik na familni imena u bălgarite*, Sofia, 1969.
- Ioniță, *Glosar* = Vasile Ioniță, *Glosar toponimic Caraș-Severin*, Reșița, Ed. Casa Corpului Didactic, 1972.
- Ioniță, *Nume* = Vasile Ioniță, *Nume de locuri din Banat*, Timișoara, Ed. Facla, 1982.
- Iordan, *Top. rom.* = Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, București, EA, 1963.
- Loșonți, *Toponime* = D. Loșonți, *Toponime românești care descriu forme de relief*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2000.
- Luca, *Descoperiri* = Sabin Adrian Luca, *Descoperiri arheologice din Banatul românesc*, Sibiu, Editura Altip, 2006.
- Mărgineanu, *Ruskberg* = Doinel Puiu Mărgineanu, *Ruskberg. Rusca Montană*, Caransebeș, Ed. Ionescu, 2004.
- Minescu, Ilie, *Contribution sur l'origine du toponyme Caransebeș*, în AUT, XXXVI-XXXVII (1998-1999), p. 185-190.

- Motomancea, Aurelian, *Premise la o cercetare a zonei etnografice Băuțar-Marga (Caraș-Severin)*, în „Studii și comunicări de etnografie-istorie”, Caransebeș, Muzeul județean de etnografie și istorie locală, I, 1975, p. 275-286.
- Pătruț, *Nume* = Ioan Pătruț, *Nume de persoane și nume de locuri românești*, București, EDP, 1984.
- Pătruț, SOR = Ioan Pătruț, *Studii de onomastică românească*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2005.
- Petrovici, *Daco-slava* = Emil Petrovici, *Daco-slava*, în DR, X₂ (1943), p. 233-277.
- Ștefănescu, *Ruscă* = C. M. Ștefănescu, *Ruscă*, în LR, XXVI (1967), nr. 6, p. 521-524.
- Tomescu, Domnița, *Derivarea românească în context romanic. Continuitatea sufixului latin -aria*, în *Studia in honorem magistri Vasile Frățilă*, Timișoara, Ed. Universității de Vest, 2005, p. 503-513.
- Tomici, DSR I-III = Mile Tomici, *Dicționar sârb-român*, vol. II-III, Timișoara, 1999.

SIGLE PENTRU LOCALITĂȚILE ANCHETATE

- Băuțar = (Băț)
 Borlova = (Bor)
 Bucova = (Bcv)
 Caransebeș = (Car)
 Cicleni = (Cic)
 Cireșa = (Cir)
 Ciuta = (Ciut)
 Cornișoru = (Crn)
 Dalci = (Dlc)
 Glimboca = (Glb)
 Iaz = (Iaz)
 Măgura = (Măg)
 Mal = (Mal)
 Marga = (M)
 Măru = (Măr)
 Obreja = (Obr)
 Ohaba = (O)
 Oțelu Roșu = (OR)
 Poiana Mărului = (PoiMr)
 Preveciori = (Prev)
 Rusca Montană = (RusM)
 Ruschița = (Rusț)
 Turnu Ruieni = (TRu)
 Valea Bistrei = (VB)
 Vama Marga = (VMg)

Var = (Var)
Voislova = (Vos)
Zăvoi = (Zăv)
Zervești = (Zer)
Zlagna = (Zg)

LA TOPONYMIE DES VALLÉES DE LA BISTRA ET DU SEBEȘ
GLOSSAIRE (IV)
(Résumé)

L'article vient compléter le glossaire toponymique publié dans les numéros antérieurs de la revue AUT (lettres A-F; G-M, N-P). Dans le présent travail on analyse les toponymes des vallées de Bistra et de Sebeș, département Caraș-Severin, Roumanie. Les noms de lieux ont été enregistrés à la suite d'amples enquêtes. On a consulté, également, un grand nombre de documents historiques (publiés ou en manuscrit) et des matériaux cartographiques qui se trouvent aux Archives d'État de Caransebeș.

Les articles de glossaire sont organisés en fonction de la nature des noms. Les microtoponymes donnent des informations sur l'aspect géographique du terrain, sur l'importance économique et sur leur localisation. On indique aussi le sens et l'origine des appellatifs qui sont à la base des noms propres.